

TV-miehet sarjakuvamaassa

J. Michael Straczynski ja Josh Whedon ovat televisiosta supersankarisarjakuvien pariin hypäneitä kulttikirjoittajia.

Yhdysvaltalaiset supersankarisarjakuvia julkaisevat valtavirtakustantamot kamppailevat yhä pienevästä lukijakunnasta. Kilpailun kiristyessä yhdeksi valtioksi on noussut muilla aloilla kunnostautuneiden kirjoittajien pestäminen kynälemään tuttujen hahmojen seikkailuja. Elokuva- ja TV-kirjoittajien supersankaritahinoita nähdään Suomessakin, viimeisimpinä J. Michael Straczynskin Supreme Power ja Joss Whedonin Astonishing X-Men. Ensin mainittu ilmestyy tätä kirjoitettaessa Egmont kustannuksen Mega-antologiassa, jälkimmäinen X-Men-lehden sivuilla.

Straczynski nousi maineeseen kulttisarja Babylon 5:n luojana.

Pompöösi avaruusoppera vakuutti aikanaan sci-fi-faneja, vaikka olikin pahimmillaan toivottoman raskassoutuinen. Alunperin Hämähäkkimiehen kirjoittajana sarjakuvauransa aloittaneen Straczynskin toistaiseksi lupaavin teos on Supreme Power. Se jälleen yksi variaatio kahdeksankymmenluvulla esitellystä ja nyt jo väsähtäneestä teemasta, jossa supersankarit siirretään vähemmän fantastiseen, maanläheisempään kontekstiin. Kun Supreme Powerissa valtion kasvattama Teräsmies-analogia päättääkin ottaa maailman ohjat omiin käsiinsä, siirtyy Supreme Power supersankarifantasiasta science fictionin puolelle. Voimafantasiaan sijaan tarina yrittää pohdita, miten epätodennäköiset superoliot muuttaisivat tuntemamme maailmaa. Parhaiten Straczynski onnistuu tässä, kun kuvaa maailman johtajien pelkoa ja voimattomuutta yli-ihmisten uhan edessä. Vaikka kokonaisuus on hidasliikkeinen ja huumoriton, Straczynski tavoittaa paikoin hyvälle tieteiskuvitelmalle ominaisen niin sanotun ihmeen tunnun.

Joss Whedon tunnetaan myöskin genrefiktion kirjoittajana. Nuorille suunnatut Buffy vampyyrintappaja ja Angel leikkivät kauhufiktion kliseillä paikoin nokkelastikin. Kuten kulttisarjoja yleensä, Whedonin tuotoksia ympäröi fanikulttuuri, joka on nostanut häntä tekijänä kohtuuttomankin korkealle. Parhaim-

©Marvel

Muhkeita mutantteja John Cassadayn kynästä.

millaan Whedon on kuitenkin pätevä viihdyttäjä ja hänen X-Men-tulkinnassaan onkin tiettyä tuoreutta. Hän ottaa supersankaritahinan kliseet haltuun fanin rakkaudella ja iskee lukijoille sil-

©Marvel

mää kevyen postmodernisti. Chris Claremontin maineikkaita X-Men-tarinoita lukeneet tuntevat varmasti olonsa kotoiseksi Whedonin Ryhmä-X:n parissa. Whedon tuntuu lainanneen televisiosarjoihinsa elementtejä Claremontilta ja nyt tuo ne takaisin sarjakuvaan, joskin hieman tuuletettuna. Whedonin perusasioihin keskittyvä supersankarifiktio on raikkaampaa kuin monet tunkkaiset aikalaisteokset, yhtenä pahimmista juuri Claremontin nykytuotanto.

Ei liene yllättävää, että Whedonin ja Straczynskin sarjakuvia yhdistää tietty elokuvasta lainaava ilmava kerronta, joka on ollut pitkään muodikasta yhdysvaltalaisessa valtavirtasarjakuvassa. Molemissa käytetään paljon hetkestä-hetkeen-siirtymiä ja selittävää tekstiä ei juuri lainkaan. Straczynskia kuvittavan Gary Frankin kuvasommilmat ovat kuitenkin liian staattisia synnyttämään kunnollista illuusiota liikkeestä. Whedonin tarinoiden piirtäjä John Cassaday onnistuu paremmin. Hänen kuvakulmissaan ja ruutujaossaan on dynaamista eleganssia ja tämän hahmoissa eteristä kauneutta.

Otto Sinisalo

Supreme Power naisten asialla, sekä nuorten mieslukijoiden.